

o této otázce rozhodnutí naříkané, zamítajíc vůbec nárok vyvlastňovací, nejedná a jednati ani nemohlo.

Slušelo tudíž stížnost zamítnouti jako neodůvodněnou.

Č. 1323.

Úředníci státní: Předpis § 1 nař. ze dne 22. prosince 1920 č. 662 sb. z. a n. vztahuje se jen na ty kancelářské úředníky báňských úřadů, kteří vyhovují ustanovení § 52 služ. pragm. pro skupinu D.

(Nález ze dne 24. dubna 1922 č. 3187.)

Věc: František K. v M. O. proti ministerstvu veřejných prací v Praze stran vřadění do skupiny D § 52 služ. pragm.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Provádějíc nařízení ze dne 22. prosince 1920 č. 662 sb. z. a n. rozhodlo min. veřejných prací výnosem z —, že neuznává nárok st-le jako kancelářského adjunkta na přefadění do skupiny D časového postupu státních úředníků, poněvadž navštěvoval pouze dva roky měšťanskou školu. St-l podle správních spisů měl certifikát pro místo úřednické a vykonal zkoušku předepsanou pro uchazeče o místa při berních úřadech.

O stížnosti do uvedeného rozhodnutí podané pro jeho nezákonnost uvážil nss toto:

Cit. nařízení ustanovuje opírajíc se o § 52 služ. pragm. v § 1, že kancelářští úředníci báňských úřadů vykazující podle předpisů § 7 instrukce vydané pro báňské hejtmanství na základě § 15 zákona ze dne 21. července 1871 č. 77 ř. z. předběžné vzdělání, které poskytuje nižší střední škola a prokázavši svou způsobilost podle téhož ustanovení, vřadí se do skupiny D časového postupu státních úředníků, čímž se mění ustanovení § 1 VII nařízení veškerého ministerstva ze dne 1. února 1914 č. 34 ř. z.

Podle § 7 cit. instrukce mohou býti za kancelářské úředníky ustanoveni ti, kdož překročivše 18. rok věku vykazali všeobecné vzdělání, jaké poskytuje nižší reálka nebo nižší gymnasium; mimo to požaduje se, aby způsobilost ke kancelářské službě byla zjištěna buď jejím výkonem anebo blíže vymezenou zkouškou s dobrým prospěchem vykonanou.

Stížnost vyvozuje, že jak ustanovení instrukce, tak cit. nařízení nepožaduje skutečného absolvování nižší školy reálné nebo nižšího gymnasia, nýbrž jen průkaz všeobecného vzdělání odpovídajícího této školní návštěvě. Tomuto požadavku vyhověl st-l již tím, že byl ustanoven kancelářským úředníkem báňským, dále výkonem zkoušky berní a konečně tím, že jak revírní úřad báňský v Mor. Ostravě, tak báňské hejtmanství v Brně doporučily jej ku zařazení do skupiny D.

Nemůže býti pochybnosti o tom, že uvedený předpis instrukce nepožaduje formálního průkazu o absolvování uvedených nižších středních škol a že naopak spokojuje se pouze s průkazem všeobecného vzdělání odpovídajícího tomuto studiu a průkaz ten jest ve smyslu § 6 zákona ze dne 19. dubna 1872 č. 61 ř. z. a bodu 5 nař. min. zeměbrany ze dne 12. července 1872 č. 98 ř. z. — spolu s bodem I přehledu nejdůležitějších vyhrazených služebních míst u vysloužilých poddůstojníků — obsažen ve vydaném certifikátu pro vyhrazená místa úřednická.

Také ne lze popřít, že samo o sobě znění § 1 nařízení, pokud jde o slova »vykazující podle předpisu § 7 instrukce předběžné vzdělání, které poskytuje nižší střední škola«, nasvědčovalo by tomu, že nařízením tímto není předpis instrukce změněn, avšak nařízení toto opírá se o § 52 služ. pragm., z čehož jde, že výslovně podle § 55 úst. listiny zdůrazňuje, že upravuje služební poměry kancеляřských úředníků báňských úřadů v mezích zákona ze dne 25. ledna 1914 č. 15 ř. z.

Dlužno se proto při výkladu tohoto nařízení řídit předpisem § 52 cit. zákona, který určuje, že do skupiny »D« náleží úředníci, o kterých zásadně je předepsáno, aby absolvovali 4 nižší třídy středního ústavu vyučovacího nebo jednoletý učební kurs spojený se školou občanskou a s úspěchem vykonali zvláštní odbornou zkoušku.

Aby se tudíž nařízení pohybovalo v těchto mezích zákona, je nutno, aby se předpis jeho § 1 vztahoval jen na ty kancelářské úředníky báňských úřadů, kteří vyhovují ustanovení § 52 pro skupinu »D«. Nestačí tudíž pro zařazení do ní průkaz všeobecného vzdělání odpovídajícího 4 nižším třídám střední školy, nýbrž je zapotřebí, aby podán byl průkaz, že studium toto úředník skutečně absolvoval.

Této podmínce st-l nevyhovuje a nemůže se vůbec dovolávat průkazu odborné způsobilosti nabytého pro službu berniční a jest bezvýznamným, zda představení jeho doporučením svým přiznali, že dosáhl úrovně vzdělání školního, jaké je předepsáno.

K dalším vývodům stížnosti o změně nařízení ze dne 1. února 1914 č. 34 ř. z. budiž jen poznamenáno, že nařízení toto, pokud jedná o zařazení kancelářských úředníků báňských úřadů, může jen potud býti pokládáno změněným, pokud ve svých předpisech nařízení z 22. prosince 1920 změnu tuto obsahuje, tedy jen potud, že dosavadní vřadění všech těchto úředníků do skupiny »E« nahrazuje se tím, že oni z nich zařazují se do skupiny D, kteří vyhověli předpisům § 52 služ. pragm. pro tuto skupinu.

Z těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti.

Č. 1324.

Vyhoštění: I. * Otázka, zda činnost cizincova se přičítá státním zájmům, jest otázkou skutkovou. — II. O některých otázkách týkajících se nabytí státního občanství čsl.

(Nález ze dne 25. dubna 1922 č. 4865.)

Věc: Jan T. v B. proti ministru čsl. republiky s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě o vypovězení z území čsl. republiky.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výměrem z — vypovědělo policejní ředitelství v Bratislavě st-le, do Šoproně příslušného, z území čsl. republiky z důvodu toho, že jako cizinec poškozuje svou činností státní zájmy a není možno o něm tvrdit, že je politicky spolehlivý.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad st-lovo odvolání a nepovolil mu další pobyt na území republiky z důvodu, že st-l je cizí státní příslušník, povolení k pobytu na zdejším území si nezaopatřil, v politickém ohledu